

АРТЕМ ДОВБИЩУК

Найрідніша людина в житті поділилася сторінками життя

«Наш Артемчик народився 14 травня 2001р. З малих літ він ріс допитливим і дружелюбним хлопчиком ,який швидко знаходив спільну мову з однолітками. Він охоче відвідував дитячий садочок, займався танцями.

Навчався в Коростишівський 3-й школі. З улюблених предметів в школі у нього були історія України, географія, інформатика. Артемчик також дуже любив футбол.

Після школи вступив до Київського економічного університету імені Гетьмана. Після закінчення університету планував вступити до академії МВС. Але його мріям не судилося збутися, їх обірвала клята війна. У перші дні віроломного вторгнення в Україну Росіян, Артем добровільно пішов у військомат щоб зі зброєю в руках захищати рідний край. Але тоді йому відмовили, сказали що потрібно закінчити університет. Тож у липні 2022-го? він уже, бувши дипломованим спеціалістом, вдруге прийшов до військомату і підписав контракт. Ми про це довідалися лише за тиждень, коли вже його мали відправити до навчального центру в Десну. Потім було навчання у Великій Британії. Після навчання у складі військової частини 0409 тридцятої бригади ,підрозділ нашого сина перекинули під Бахмут, нам же Артемчик тоді повідомив що вони на Дніпропетровщині, щоб ми не хвилювалися. Бій 14-го листопада 2022р. поблизу Населеного пункту Миколаївка Друга Виявився для нашого сина останнім, його життя обірвала ворожа куля. Наш син загинув смертю хоробрих воїнів, котрі віддали за Україну своє життя. Ми дякуємо Богу що він подарував нам такого сина -Героя. Доземний уклін Усім синочкам патріотам Спасибі вам рідненькі Янголи»

ШКОЛА

Карлінська Олена Василівна, класний керівник з 5 класу Артема, згадує його теплими словами,: «Артем вчився на достатній рівень, але він завжди був веселий та позитивний. Пам'ятаю, як у 5 класі на першу зустріч він прийшов у маленькій краватці. Артем завжди був радісним, він завжди був оточений друзями, його всі любили, адже він спілкувався з усіма без винятку не зважаючи на соціальний статус, тому його всі любили, і він викликав щирі емоції у всіх, без винятку. Артем завжди був активним у житті класу та школи, а також ще встигав займатися спортом

Однокласниця Артема згадує веселі моменти, коли вони були разом, Олеся розказує так: «Пам'ятаю в 10 класі, ми вистрибували через вікно, щоб не обходити всю школу, аби дійти на фізкультуру. щодо вчителів, то уроки ми іноді могли зривати (наприклад, одного разу ми прив'язали джинси стяжками до стільчиків, а потім він пробував встати, але виходило тільки зі стільчиком вставати, а коли хотів стяжки зняти, то затягнув ще сильніше і майже порвав джинси) . Артем був справжнім другом, щоб не трапилося, я завжди могла до нього подзвонити і він допомагав та підтримував. Його підтримку не зрівняти ні з чим, ті слова та компліменти, просто щоб підняти настрій, я не чула абсолютно ні від кого, просто не зустрічала ще такого в своєму житті. А ще, він був дуже романтичним, хоча ніколи у нас не було ніяких стосунків, окрім дружніх, одного разу я подзвонила сказала, що стомилася від роботи та навчання, і того ж вечора, він приїхав до мене з квітами і ми пішли пити каву.

У школі на випускному, він так грав в мініатюрах, що ліга сміху просто нервово відпочиває десь в стороні. У перші дні повномасштабного вторгнення ми з ним зустрілися і він сказав, що хоче йти добровольцем на війну, пішов у військкомат, але йому відмовили, так як на тей час він був ще студентом, і в його планах навіть було зробити все, щоб його відрахували, втім, врешті решт, він вирішив довчитися, так як до отримання диплому лишалося 3 місяці.

Я пам'ятаю, як бачила його востаннє, і його слова «та чого ти хвилюєшся, прийду з перемогою і будемо святкувати» а щоб зрозуміти його

рівень відносин з вчителями, достатньо просто знати, що перед тим як йхати на схід, він прийшов в школу і так само попередив вчителів про свій вибір і точно так само сказав, що скоро повернеться з перемогою

УНІВЕРСИТЕТ

Закінчивши школу, Артем продовжив навчання в КНЕУ на факультеті управління персоналом, соціології та психології, отримавши диплом бакалавра з професійної освіти, і мріяв про продовження навчання у магістратурі. 24 лютого Артем відразу пішов у територіальну оборону, робив усе, що в його силах. У будь-якій ситуації він говорив: «Усе буде добре!» Загинув 14 листопада 2022 року, під час штурмових дій противником зі сторони збройних сил російської федерації поблизу н.п. Миколаївка Друга, Донецької області, захищаючи волю та не залежність України будучи в 30-ій окремій механізованій бригаді

